

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

 WARSZAWA.

№ 51.

 26 czerwca 1920.

- Treść:** 313. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1920 r. 888
314. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej 893
315. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie zmian i uzupełnień „Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych“ oraz „Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt“, obowiązujących od dnia 1 czerwca 1920 r. 899
316. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie wprowadzenia ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby na terytorjum b. zaboru austriackiego 900
317. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie wyrobu i sprzedaży surowic i szczepionek leczniczych, zapobiegawczych i djagnostycznych, używanych w praktyce lekarskiej 901
-

313.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1920 r.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz b. Dzielnicy Pruskiej niniejszem zarządzam, aby z dniem 1 lipca 1920 roku w Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca r. b. wprowadzone zostały następujące zmiany i uzupełnienia:

WE „WSTĘPIE“.

W ustępie II-m w wierszu drugim po słowach: „kolei normalno-torowych“ dodaje się „oraz szeroko-torowych“.

Z wykazu kolei prywatnych okręgu Lwowskiego skreśla się linja „Sapieżanka-Krystynopol“, jako wchodząca obecnie w skład kolei państwowych.

Ustęp III-ci uzupełnia się w sposób następujący: „W komunikacji pomiędzy stacjami kolei lokalnej Lwów-Podhajce i Lwów-Stojanów (z wyjątkiem stacji Lwów i Lwów Podzamcze), a stacjami kolei państwowych, położonemi na zachód i południe od Lwowa, przewoźne oblicza się oddzielnie do i od st. Lwów.

W komunikacji między stacjami Wschodnio-Galicyskich kolei lokalnych (z wyjątkiem stacji Berezowica-Ostrów), a stacjami kolei państwowych (z wyjątkiem st. Tarnopol), przewoźne oblicza się oddzielnie do i od st. Tarnopol.

W CZĘŚCI I. „PRZEPISY PRZEWOZOWE“.

W art. 70: „Nieprawidłowe obliczanie przewoźnego“ zdanie pierwsze ustępu I-go otrzymuje brzmienie następujące: „W razie nieprawidłowego zastosowania taryfy lub błędnego obliczania przewoźnego i opłat dodatkowych, różnica pomiędzy sumą należną, a pobraną powinna być zwrócona, względnie pobrana dodatkowo“.

W art. 73: „Dodatkowe zlecenia“ postanowienie wykonawcze do ust. 4 uzupełnia się słowami: „od chwili wysłania zawiadomienia do stacji przeznaczenia“.

W art. 77: „Sprawdzanie ilości, wagi i zawartości przesyłek na stacji przeznaczenia“ postanowienie wykonawcze do ust. 2 go otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki nie wykaże różnicy większej nad 2°/_o, względnie 1°/_o wagi, podanej w liście przewozowym (porównaj art. 87), to wagę tę uważać należy za zgołą z rzeczywistością“.

W art. 82: „Ustalenie przez kolej braku wagi towaru lub jego ilości, uszkodzenia lub zaginięcia przesyłki“ w wierszu drugim ustępu

3-go po słowach „bezstronni świadkowie” dodać „a w razie potrzeby i rzeczoznawca”.

W art. 88: „Wysokość odszkodowania za zaginięcie, brak albo uszkodzenie przesyłki”. Ust. 4-ty zmienia się w sposób następujący: „4. W myśl ustępu 1-go niniejszego artykułu Minister Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu ustala czasowo normę maksymalną, ograniczającą wysokość odszkodowania, przypadającego za zaginięcie lub brak przesyłki na 50 mk. za 10 kg.”.

W ZAŁĄCZNIKU A. DO „PRZEPISÓW PRZEWOZOWYCH”.

W art. 2: w wierszu 3-m termin 48 godzin zmienia się na 24 godziny, zgodnie z art. 50 „Przepisów Przewozowych”.

W CZĘŚCI II. „POSTANOWIENIA TARYFOWE”.

W ust. 27-m: do punktu a) dodaje się odsyłacz treści następującej: „*) Przepisy Przewozowe wymagają przewozu w wagonach krytych następujących ładunków:

- a) zwłok w trumnach lub skrzyniach,
- b) zwierząt domowych żywych,
- c) przedmiotów, zagrażających niebezpieczeństwem wybuchu, a wyszczególnionych w załączniku B. do Przepisów Przewozowych, a mianowicie: materiałów wybuchowych (gr. I a), amunicji (gr. I b), materiałów zapalających i ogni sztucznych (gr. I c), oraz materiałów, wytwarzających w zetknięciu z wodą gazy zapalne lub podtrzymujące palenie (gr. I e).

W ust. 52-m: w wierszu drugim po słowach „przy przesyłkach drobnych” dodaje się „lub pośpiesznych”.

W ust. 54-m: w wierszu drugim po słowach „jako przesyłki drobne” dodaje się „lub pośpieszne”.

W ust. 56 i 58-m: opłata za wagon ochronny podnosi się z 2-ch do 4-ch mk. za wagon i kilometr.

Ust. 69-ty otrzymuje brzmienie następujące: „Przewoźne za towary przewożone luzem, t. j. bez opakowania i bez wskazania ilości sztuk lub bez należytego cechowania i numerowania każdej sztuki, oblicza się przy wszelkiej wadze, najmniej za 10.000 kg. Wykaz towarów, za przewóz których opłata oblicza się za całkowitą ładowność podstawionego wagonu, podany jest w rozdziale I ustęp 18”.

Wprowadza się **rozd. XXII „Przewóz do i od ładowni, połączonych z węzłem kolejowym osobnemi bocznicami”** treści następującej: „80. Za przewóz do i od ładowni, połączonych z węzłem kolejowym osobnemi bocznicami, opłata oblicza się albo na podstawie osobnych umów, jeżeli bocznice należą do osób prywatnych, albo na zasadach ogólnych, o ile odległości ich podane są w kilometrowskazie. Osobne opłaty za bocznice pobierają się w niżej podanych wypadkach:

- a) Za przewóz pomiędzy stacją Lwów—Podzamcze a ładownią Lwów—Podzamcze—Rzeźnia:

zwierząt żywych i przesyłek wagonowych, od wagonu	25 mk.
przesyłek drobnych za 100 kg.	1,5 mk.
- b) za przewóz pomiędzy stacją Podgórze—Płaszów a ładownią Podgórze—Wisła:

przesyłek wagonowych, od wagonu	40 mk.
„ drobnych, za 100 kg.	3 mk.

- c) za podstawienie wagonów kotłów (cystern) w Boryslawiu—Tustanowicach pod nalewaki, od wagonu . . . 10 mk.

W „WYKAZIE OPŁAT DODATKOWYCH”.

W ust. 5-m: „Opłaty za załadowanie, wyładowanie lub przeładowanie” w wierszu 5-m po słowach „za przeładowanie” dodaje się „w drodze lub przy przejściu na kolej o innej szerokości toru”.

W ust. 6 m: „Opłaty za przechowanie przesyłek (składowe i placowe)” w zdaniu ostatnim termin wolny od składowego ustala się, zgodnie z art. 80 „Przepisów Przewozowych”, na 12 godzin służbowych.

W ust. 7-m: „Opłaty za przetrzymanie wagonu (postojowe)” (str. 94) zdanie „Termin wolny od postojowego i t. d.” do końca tegoż ustępu otrzymuje, zgodnie z art. 80 „Przep. Przew.”, brzmienie następujące: „Termin wolny od postojowego stanowi dla przesyłek, załadowanych przez nadawcę — 6 godzin służbowych, licząc od chwili podstawienia wagonu do naładowania; dla przesyłek zaś wyładowywanych przez odbiorcę—6 godzin służbowych, licząc od chwili zawiadomienia odbiorcy o przybyciu przesyłki. Wyjątek stanowią przesyłki ropy, nafty i t. p. w wagonach—kotłach, co do których patrz postanowienia wykonawcze do artykułu 80”.

W CZĘŚCI III. „NOMENKLATURA I KLASYFIKACJA TOWARÓW”.

W grupie 22: „Zwierzęta domowe żywe” normy załadowania do wagonu koni, bydła i cieląt podnoszą się w stosunku następującym:

	zamiast	należy
dla koni, kuców, źrebiąt, mułów i osłów	6	8
	8	10
	10	12
dla bydła rogatego rosłego . .	8	12
	10	14
	12	16
dla cieląt	16	30
	20	40
	24	50
dla świń, wieprzy i prosiąt . .	w wagonie o jednej podłodze	
	25	40
	40	80
	w wagonie o dwóch podłogach	
	50	80
	80	160
dla baranów, owiec, jagniąt, kóz, kozłów i kozłat	w wagonie o jednej podłodze	
	35	40
	50	60
	w wagonie o dwóch podłogach	
	70	80
	100	120

Grupa 41 „Budulec drzewny” otrzymuje redakcję następującą:

	Klasa taryfy dla przesyłek			UWAGI
	drobnych	półwag.	wagonych	
Budulec nieobrobiony: w korze lub bez kory, w okrągłakach, kłodach, pniach i klocach, dłuższych nad 2,5 metra.	I	I b*)	II b*)	<p>b*) Za budulec nieobrobiony i obrobiony, przewożony dla odbudowy kraju za świadectwami odnośnych urzędów, przewoźne oblicza się przy przesyłkach półwagonowych wedle kl. IV. a całowagonowych wedle kl. VI.</p> <p>c) Za podkłady kolejowe, w tej liczbie przesycone przetworami chemicznymi, przewożone dla potrzeb kolei za świadectwami odnośnych urzędów, przewoźne oblicza się przy przesyłkach wagonowych wedle kl. VII.</p>
Budulec obrobiony: piłowany (tarty), ciosany, strugany, szpuntowany lub heblowany, również fugowany i falcowany, jako to: deski, bale, belki, dyle, listwy, krokwie, łąty i t. p.	I	I b*)	II b*)	
Podkłady kolejowe.	I	I	II c)	
Stemple górnicze (podpórki kopalniane), koły, tyki, żerdzie, pręty i t. p.	I	V	VII	
Kostki brukowe i słupy telegraficzne oraz telefoniczne, w tej liczbie przesycone przetworami chemicznymi	I	V	VII	
Cienkie deseczki fornierowe pojedyncze oraz deski sklezione z kilku deseczek fornierowych.	I	II	III	
Kora drzewa korkowego, wyroby z korka i masa korkowa.	I	II	III	
Bambus.	I	II	III	

W grupie 43: „Wyroby z drzewa i innych materiałów leśnych” wstawia się nowa pozycja: „Kleпки дѣбовые, бечкѣвые” opłacające przy przesyłkach drobnych i półwagonowych kl. I, a całowagonowych kl. II. W zależności od tego pozycja następną „Kleпки” otrzymuje wyjaśnienie „oprócz dębowych”. Wprowadza się również nowa pozycja: „Posadzki w taflach i klepkach” z opłatą przy przesyłkach drobnych kl. I, półwagonowych kl. I c), a całowagonowych kl. II c). Jednocześnie w „Uwagach” winna być zamieszczona uwaga następująca: „c) Za **posadzki w taflach i klepkach**, przewożone dla budowy w kraju za świadectwami odnośnych urzędów przewoźne oblicza się przy przesyłkach półwagonowych wedle kl. III, a całowagonowych wedle kl. IV”.

Grupa 49: „Nafta i jej pochodne oraz wosk ziemny” otrzymuje redakcję następującą:

	Klasa taryfy dla przesyłek			UWAGI
	drobnych	półwag.	wagonych	
Wszystkie przedmioty tej grupy, oprócz niżej wymienionych. . .	I	I	I f)	f) Za ropę (naftę surową) oraz za naftę oczyszczoną, benzynę i smary, przewożone za świadectwami odnośnych urzędów do składów rządowych lub rafinerji krajowych, przewożne oblicza się przy przesyłkach wagonowych wedle kl. III-ej.
Mazut, nafta motorowa, ropał . .	I	II	IV	
Smola naftowa, gudron i odpadki z rafinerji naftowych	I	III	V	

W grupie 55: „Kamienie i minerały, oprócz jubilerskich” uwaga f) otrzymuje uzupełnienie następujące: „Za kamienie surowe, łupane, kruszone, nieobrobione, przewożone do brukowania ulic i budowy dróg bitych za świadectwami odnośnych urzędów, przewożne oblicza się wedle stawki 2 fen. za każdy kilometr i 100 kg.“.

W CZĘŚCI IV. „SZEMATY TARYFOWE I TABLICE OPŁAT PRZEWOZOWYCH.

W dziale A. „Szematy opłat taryfowych” w klasie przesyłek pośpiesznych oraz w klasach I, II, III i IV przesyłek zwyczajnych znosi się różniczkowanie opłat, wobec czego otrzymują one redakcję następującą:

Klasa przesyłek pośpiesznych:

Od 1 do 100 km. po 30 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 30 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 2 mk. za każde 100 kilogramów.

Klasa I przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 20 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10 kilometrowych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 20 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 1 mk. 20 fen. za każde 100 kilogramów.

Klasa II przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 16 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 16 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 1 mk. 20 fen. za każde 100 kilogramów.

Klasa III przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 12 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrowych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 12 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 80 fen. za każde 100 kilogramów.

Klasa IV przesyłek zwyczajnych:

Od 1 do 100 km. po 10 fenigów za 100 kg. i każdy kilometr; za odległości powyżej 100 km. obliczenie dokonywa się wedle stref 10-kilometrowych z zastosowaniem opłaty, przypadającej z obrachunku po 10 fen. za połowę strefy.

Oprócz tego pobiera się stała opłata stacyjna w wysokości 80 fen. za każde 100 kilogramów.

W zależności od tego podlegają zawieszeniu tablice opłat przewozowych dla wyżej wymienionych klas, podane w dziale B tejże części IV-ej.

Warszawa, dnia 11 czerwca 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

314.

ROZPORZĄDZENIE**Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej.**

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego, z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

Art. 1. Każdy towar, wprowadzony do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opłacie celnej według taryfy, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Rzplitej № 95, poz. 510 z d. 22 grudnia 1919 r., o ile w niej nieznaczono wyraźnie, że wolny jest od cła.

Taryfę celną uzupełniają wyjaśnienia wydane do niej przez Ministerstwo Skarbu, mające równą moc obowiązującą, jak sama taryfa.

Od towarów, które podlegają opłatom spożywczym lub innym, należy prócz cła przywozowego pobierać wszystkie opłaty wewnętrzne, przypadające w myśl obowiązujących ustaw.

Towary przewożone przez obszar celny Rzplitej Polskiej lub wywożone z niego podlegają opłacie celnej.

Art. 2. Do wymiaru i poboru ceł oraz do wszystkich czynności przy odprawie celnej towarów powołuje się urzędy celne.

Art. 3. Przywozu i wywozu towarów przez linję celną dozwala się tylko na drogach celnych.

Drogami celnymi są:

- a) koleje żelazne, służące do użytku publicznego,
- b) przystanie morskie i wjazdy do nich, otwarte dla ogólnego ruchu towarowego,